

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Értsük meg egymást!

Pécs, 1898. nov. 17.

Az „Egyetértés“, mely Eötvös Károlynak és Olay Lajosnak obstrukció ellenes nyilatkozatait hasábjainak előkelő helyén közölte s ezzel a most folyó ellenzéki küzdelemnek oly kitűnő szolgálatot (?) tett, tegnapi számában megint ellentéteket keres a küzdelemre egyesült ellenzék különböző árnyalatainak törekvései között, igyekszik azokat lehetőleg kiélesíteni, a minek hasznát hogy nem a függetlenségi párt elvi álláspontja látná, ha sikerülne az ellenzéki pártokat egymással ismét összeveszíteni, azt úgy hisszük, az „Egyetértés“ emberei is kénytelenek belátni.

Úgy tűnteti föl ugyanis tegnapi cikkében az „Egyetértés“ az ellenzék küzdelmét, mintha ez a nemzeti párt részéről tisztán Bánffy báró személye ellen irányuló harc lenne, a melyet ez a párt, sőt a függetlenségi párt egy része is, rögtön beszüntetne, mihelyt egy más kormányelnök ülne a Bánffy helyére, ha ez mindjárt ugyanazokat a javaslatokat akarná is a kiegyezési kérdésben dülőre juttatni, a melyeket Bánffy báró most oly gondosan rejteget a világ szemei elől.

Következteti ezt Polonyi Géza szoboszlói kijelentéséből és Ivánka Oszkár országgyűlési beszédéből, a melyekbe azt az érteimet akarja belemagyarázni az „Egyetértés“ cikkezője, hogy ezek a most folyó harenak föltétlen beszüntetését hirdetik Bánffy báró bukása esetére.

Pedig sem Polonyi, sem Ivánka ezt nem mondták és nem is mondhatták, mert ha az indemnitási javaslat, mint tisztán bizalmi kérdés fölötti küzdelem, kiválóan személyes jellegű is, ez a harc rendkívüli arányokat mégis csak abból az okból öltött, mert arra mindenki el van készülve, hogy Bánffy báró a főnálló törvény megkerülésével, sőt teljesen törvényellenesen is kész a gazdasági közösséget Auszriával föntartani.

Azért nyilatkozott Polonyi Szoboszlón akként, hogy Bánffy ellen *minden körülmények között* folytatja az ellenzék a rendkívüli harcot, míg egy másik kormány ellen, ha a kiegyezést a hatvanhetes törvény rendelkezéseinek megfelelően, tehát Ausztria alkotmányos képviselőivel, akarná megkötni, a közjogi ellenzék megmaradna a küzdelemnek ama mértékénél, a melyet elvi álláspontjából kifolyólag az eddigi kiegyezésekkel szemben is kifejtett.

Ivánka Oszkár is azt mondta hétfői beszédében, hogy ha egy más miniszterelnök oly kiegyezési javaslatokkal fog jönni, a melyek *alkotmányjogi sérelmet magukban nem foglalnak* és az ország súlyos anyagi kárát nem tartalmazzák, a nemzeti párt nem fog akadályokat elébe gördíteni, a függetlenségi pártról pedig meg van győződve, hogy ha *bár ezen javaslatok ellen erős támadást fog is intézni, de semmiféle obstrukciót nem fog üzni.*

Nos hát ez teljesen meg is felel a

valóságnak, mert hisz a nemzeti párt részéről *Apponyi* is, *Horánszky* is kifejtették, hogy ha Ausztria alkotmányos képviselőivel nem sikerül a gazdasági közösségre nézve a kiegyezést megkötni, akkor nem következhetik be más, mint a gazdasági különválás s azért a törvénynek minden oly megkerülését, amely a közös vámterületet önálló rendelkezés hamis cége alatt egyoldalú törvénnyel akarja föntartani, *minden rendelkezésre álló eszközzel meg fogják akadályozni.*

Hogyan lenne tehát képzelhető ezek után, hogy a nemzeti párt a hatvanhetes törvénnyel ellenkező ilyen egyoldalú rendelkezéssel szemben letenné a fegyvert csak azért, mert azt nem Bánffy báró, hanem esetleg egy más kormány terjesztene elő?

A nemzeti párt összes szónokainak kijelentéseiből épen az következik, hogy — bár ők jórészt hívei a gazdasági közösségnek — ezt mégis csak Ausztria alkotmányos képviselőinek törvényes hozzájárulásával hajlandók megújítani s el vannak szánva a közösség föntartása ellen a végsőig küzdeni, ha ezt Ausztriában a 14. §. alapján kibocsátandó császári rendelettel akarják keresztülvinni.

Pedig hogy a Reichsrath a beterjesztett kiegyezési javaslatokat a maguk összességében úgy, amint beterjesztve vannak, elfogadni nem fogja, arról semmi kétség fönn nem foroghat, nemcsak azért, mert

egy üveg sör, s egy sonka. De csak akkor ha műsoron voltak a kuplák.

10—6 óra: Az Edison-kávéházban.

Mivel e szerény méltatás hőse, ideje oroszlánrészét az Edison-kávéházban töltötte akkoriban, szives engedelmeükkel megállok az Edison-kávéháznál. Az Edison-kávéház nem is volt egészen kávéház, mert bort is mértek benne s meleg ételeket szolgáltak fel, de mégis inkább kávéház, hisz billiárdja és kaszirnője volt. A kaszirnőnek, Kitty kisasszonynak minden este szentelt egy órácskát Sidney.

— Kitty kisasszony — mondogatta mindig — én önnek fogatot, paripákat fogok venni, ha előadják a darabomat.

Kitty kisasszony nem értette, miért ragaszkodik Sidney ur a paripákhoz. Mit csinál egy leány paripákkal?

— Jó hát veszek szép ékszereket, egész kalapos boltokat. Délelőtt is, délután is más kalapban sétálhat majd Kittyke.

Sidney ur két lány tojást evett rendesen az ilyen beszélgetések végén, de Kitty mégis hitt a fejedelmi jövőben, mert olyan bizonyos volt benne maga Sidney ur is. A társaság többi tagjától Greenbak urtól a poétától, Mastertől a skót szobrásztól is hallotta többször Kitty:

— Roppant tehetség ez a Sidney, igen nagy ember lesz még ebből egyszer.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Sidney Jones.

— A »Gésák« szerzőjéről. —

A holnapi színházi estén fogjuk látni a legújabb operett-irodalom legkiválóbb termékét, a »Gésák«-at, melynek másik címe: »Egy theaház története.« A bemutató alkalmával érdekesnek találjuk megismertetni olvasóinkkal az új operett szerzőjének, Sidney Jonesnek élethistoriáját. Ime:

Egy hosszú, esetlen ifju róttá pár évvel ezelőtt a new-yorki streeteket és avenüket, olyan szánalmas alak, amelyet Pesten is igen gyakran lát az ember. Persze, hogy cwikker van az orrán, a ruhája mesésen rossz szabásu, félreta posott sarku a cipője s meg-megáll az antikvárius-boltok és hentes-kirakatok előtt. Hogy melyiket nézi éhesebben: ki tudná megmondani?

Az en amerikai fiatalemberemet Sidney Jonesnak hívták, s szörnyű bohém volt. A bohémság igen szép a Murger csodás könyvében, kellemes néha rá visszaemlékezni, mikor éves lakáson van kinn az ember névjegye, s ott is hagyogat az ebédjéből, de aktív bohémnak lenni nem jó. Sidney Jones ma fürdik a tantimekben, egész hoteleket bérel, elegancia

dolgában számottevő konkurrensa a valesi hercegnek, s az otromba fiúnak — ki huszonharmadik életévéig nem kapott egy ingyencsókot — káprázatos asszonyszeretői vannak. Ime a modern hamelni patkányfogó! Nagyvilági hölgyeket babonáz meg a muzsikájával.

Pedig még 1894-ben is szörnyű bohém és szegény volt a mester. A lehető legfogytékosabban étkezett s óriási küzdelmeket folytatott a mindennapi dollárjáért. Folyton csata-terveken főtt a feje, de számtalanszor nem valósíthatta meg: odahaza kellett ülni, megvárni míg kimossa az egyetlen ingét a házi-asszony. Akkori életrendje különben a következő volt:

Délután két óra: Felkelés.

3 óra: uzsonna, egyben ebéd és reggeli az Edison-kávéházban.

4 óra: Dohányvásárlás. Tíz centért vett dohányt, de vagy 25 trafikba ment be. Válogatott.

Fél öt órakor: Tisztelgés a Savoy-színház igazgatójánál, hol nem fogadták. Beszél azonban egy egyenruhás urral minden nap egy évig, a portással.

5 óra: Egészségügy séta hölgy-szemlével egybekötve.

7—10 óra: Zenés kávéházban, hol »A golyó«, »A bálkirályné« és »A fűző« című kupléit énekelték. Honorárium minden este

egy pár javaslatnak az albizottságokban törént elfogadása nem prejudikál a második olvasásban való elfogadásnak, hanem azért is, mert az albizottságok eddig csak azokat a javaslatokat tárgyalták, a melyek Ausztriának kedveznek, de bezzeg a fogyasztási adók javaslatainak elfogadására már az albizottságokban sincsen kilátás s még a tárgyalásokba sem mentek bele.

Kétségtelen tehát, hogy a törvénynek megfelelő kiegyezés a magyar országgyűlésnek nem lesz előterjeszthető, s így a nemzetipárt még az Ivánka nyilatkozata szerint is föltétlenül a gazdasági különválás mellett fog állást foglalni, mert minden más megoldása a kérdésnek *alkotmányjogi sérelmet foglalna magában*.

De tegyük föl a másik eshetőséget, a mely a főforgó viszonyok számbavételével szinte elképzelhetetlen, ha t. i. az osztrák Reichsrath a kiegyezési összes javaslatokat változás és kvótajunktim nélkül elfogadná, vajjon ez esetben a közjogi ellenzék a sikernek legkisebb kilátásával obstruálhatna-e a hatvanhetes törvénynek mindenben megfelelő kiegyezés ellen, mikor a lefolyt harminc esztendő alatt ugyanezt meg sem kísérelte az országnak még nagyobb kárával járó hasonló kiegyezési javaslatokkal szemben?

Küzdelmet fejthetne ki, kellene is kifejtenie ez esetben is, de a kiegyezési törvény létrejöttét meg nem akadályozhatná. Ez — és semmi egyéb — az értelme a Polónyi és Ivánka nyilatkozatainak, a melyek miatt bizony kár lenne a küzdők közé már most is konkolyt hinteni.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Mert hárman valának együtt. Harry Greenbank — korrektor egy estilapnál, ő írta később a »A gésák« verseit — Master, a szobrász és Sidney. A skót rajzolgatót rendszeren, Sidney meg Greenbank diskurálgattak, a hosszú éjszakákon egy szót se ejtve soha másról, csak irodalomról, zenéről, művészetről. Greenbank regényt szeretett volna írni, igen lehetne, de mikor nincs rá idő.

Sidney kávét rendelt.

— Látod, — szolt — nekem van időm. A mikor nem vagyok veletek: alszom s mégis komponálok. Tíz perc, egy negyedóráska kerül mindig.

— Az újságok — folytatta — azt írják, hogy minden zene Offenbach reminiscencia, meg hogy hallották már Hervéntől, Audrantól, Varneytól, Harry én mondom, hidd el öreg, hogy csupa új, eredeti áriával vagyok tele, de mit érek vele, sose adják elő. Mióta van egy operettem a direktornál, nem kérdezhetem meg, mi van vele, soha sincs a színháznál, nem bocsátanak be hozzá. Egyszer megfogtam a titkárt egy öltözöben.

— A darabja, ugy-e kérem? — kérdezte.

— Igen szegény gyermekem.

— Kérem sajnálom. Elolvastam, mi nem szeretjük a színműveket, inkább az operettet.

— Hiszen — vágtam közbe örömmel

— A »szerelem« épen operett.

A titkár zavarba jött.

— Pardon — hebegte — pardon összevetesttem, az operetthez nincs kedve a direktornak, az operettekhez . . .

*

Átláthatatlan homály fedte azt a keresetforrást, amiből Sidney Jones tengődik, nem

Fokról-fokra.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. november 17.

Szuronyos csendőrök hoztak kocsin a minap egy férfit a pécsi királyi ügyészség fogházába. Elég jól öltözött, középkorú egyén volt, kiről első pillantásra meg lehetett ismerni, hogy valamikor jobb napokat is élt s nem tartozik a gonosztevők közé, kikre műveletlen lélekkel durva kezekkel elkövetett bűntényért teszi rá kezét az igazságszolgáltatás. A merre kísérték a csendőrök, méltó feltűnést keltett tehát s lapunkban f. hó 10-én meg is irtuk, hogy a letartóztatott férfi *Janovszky Gyula*, a kit sikkasztásért köröznek s a pécsvárad csendőrség tartóztatta le.

Janovszky Gyula szarvasi születésű, negyvenéves ember manap. Hányatott multja van, melynek vége ime az lett, hogy sikkasztás vádjára alá kerülve, meg kell most ismernie a börtön levegőjét is.

Története hasonló azoknak az uri páriáknak a történetéhez, kik cifra nyomoruságban élve, hozzá nyúlnak a más pénzéhez, hogy egyideig a világ előtt még titkolják szegénységüket, nyomoruságukat s aztán, ha már a világ megismeri, hogy tönkrement emberek, nem tesz semmit; hiszen nagyobb újságot is hall ugyanekkor felőlük. Azt, hogy sikkasztottak; hogy a más pénzből uraskodtak már rég idő óta, örökösen a felfedezéstől való félelem és a lelkiismeret szava által mardosva. Sokan, különösen a kik nagyban űzték ezt a bűnös életet, még idejekorán biztosabb talaj után néznek és megszökvén, alkalmat adnak a szenzációra éhes lapoknak holmi Kriványiadák írására. A kik azonban csak en detail próbálkoztak a tilos önszegélyezéssel, azokra rendszerint rájuk jár a rúd és mihamarabb kiszülve manipulációjuk, hiába szöknének az igazságszolgáltatás kezei elől, bizony utoléri az őket.

Janovszky Gyula is ezek közé a kicsiben dolgozó uri proletárok közé tartozott. Persze, míg eddig ért, míg a kategóriába sorozást elérte, végigjárta az élet iskoláját, a melynek végén aztán — elbukott.

Messze Baranyától, hol az igazság keze utolérte, Küküllővármegyében volt körjegyző

ösmerte csak a mosónő, a házmester, az Edison-kávéház, s a Savoy-színház portása, s pár hónap alatt megösmerte az egész világot. Három románát elküldte Londonba Oven Hallnak, a nagy librettistának, kérve, ha talán talán tetszenének, írjon neki szöveget, lehetőleg japán tárgyat, ahhoz volna kedve. Sidney egész bizonyos volt benne, hogy sose kap választ, s egy hónap múlva nála volt a librettó.

Hogy milyen muzsikát csinált a tucatszöveghez Sidney Jones, a zenekritikus mondja el. »A gésák«-at előadták — »The Geisha« »A story of tea house« címen — s a premieren ötvenszer hívták a lámpák elé Sidneyt. Talán nem érdektelen, ha ideírom az első este szereposztását. A »Daly's Theatre« legkiválóbb operette-művészei játszottak benne. Mimosát Marie Tempest adta, Mollyt Jetty Lind, Fairfaxot Hayden coffin, Wán-chit Huntley Wright, Imári márkít Harry Monkhouse.

»A mikádó«-t kivéve nem volt még zenes darabnak ilyen sikere s az újságok ritka egyértelműséggel konstatálták a bemutatkozás után, hogy Sidney egyike az első zeneszerzőknek. A híres Hopivood, a londoni kóta-király magához kérte Sidneyt, s egy hihetetlen szerződést fogalmaztak meg együtt.

»A gésák« bejárta azóta a kontinenset, minden nyelvre lefordították, felette tetszett mindenütt, tetszeni fog Pécsset is bizonyára. Akik nem tudnak, azok kedvéért megemlítem még, hogy a »Linger, longer loo«, melyet »Csókra csókot édes« kezdettel ösmernek nálunk is, Sidney munkája, tizenhét esztendősen korában szerzette.

A megye egyik népes községében, Bolyán lakott s itt volt jól jövedelmező körjegyzői hivatala. De hát a jó jövedelem sem volt elég neki ahhoz a nagyuri élethez, melyet folytatott s mely aztán arra vitte, hogy hivatali sikkasztást kövessen el.

Mikor tette kitudódott, mikor a gyanú erre vonatkozólag megerősödött, ő már ekkor nem volt hivatalában. Sőt nem is volt feltalálható sehol sem, hogy ellene az erzsébetvárosi törvényszéknél megindított vizsgálat folyamán kihallgatható lett volna.

Eltávozván a községből, mikor sikkasztása napfényre jött, a mult év május havában, azóta folyton bujdosott, hogy reá ne találjanak. Az egykori körjegyző beállt jegyzőségének s lehetőleg mindig az ország ellenkező részén húzta meg magát s egy-egy helyen csak rövid ideig maradt.

Egészen a mult év november haváig nem tudtak róla semmit. Ekkor a nógrádmegyei Abelován tartózkodott öt hétig, tetgetvén az életét, mint jegyzőségét. Öt hét múlva innen is tovább ment s hosszú bujkálás után Ujpesten állapodott meg s ott lakott egy félreeső utca régi bérházának padlásszobájában.

December hónapban már Somogy megyében Nagy-Atádon volt. Itt azonban hogy s hogy sem, felfedezték és egyszer csak megkapta az erzsébetvárosi vizsgálóbíró idézését, hogy vizsgálati kihallgatásra jelentkezzék. Mivel itt is, mint jegyzőségét működött, egyelőre bíztak benne, hogy esetleges lakhelyváltoztatását nem fogja eltitkolni s így az egyszerű idézéssel is beérték, hogy a vizsgálatra meginvitálják. Ez év januárjában azonban már Vörösmarton volt, majd ugyan e hónap 24-én Csuzára ment. Itt egészen áprilisig tartózkodott, de ide ismét utána küldték a vizsgálóbírónak második idézését.

Ekkor jónak látta újra tovább állni. Szónélkül ott hagyta a csúzai jegyzőségét és bujdosott tovább. Hogy merre, senki sem tudta.

Az azonban az erzsébetvárosi törvényszék a mult hó 23-án elrendelte hivatali sikkasztás büntette miatt az országos körözését, mivel a kétízben is kézhez kapott idézésnek nem tett eleget s önkény — úgy látszik — nem is volt hajlandó a bírái elé állni. Hogy ő ez alatt az idő alatt merre bujdosott, azt ki sem tudja, végre is Pécsváradon pihent meg s az ottani jegyzőnél irnokoskodott.

Az elfogatása végett kibocsájtott körövény október hó 29-én jelent meg a »Rendőri Közlöny«-ben, épen akkor, mikor ő arra gondolt, hogy ismét tovább kellene állnia Pécsváradról is. De hát már bejárta az egész országot s bizony keresnie kellett volna helyet, hol biztonságban meghuzza magát. Maradt hát még Pécsváradon másfélhetet s e hó 9-én csak beállítottak hozzá a csendőrök és a körövény alapján letartóztatták.

A letartóztatott ember megadta magát sorsának. Hiszen egy és fél évig bujdosott a büntetés elől, félve az elfogatástól, kergetve lelkiismeretétől és fokról-fokra sülyedve a lelki és testi elzülés felé. Végre is elérte az igazságszolgáltatás keze, hogy szembeállítsa bíráival és kimérje rá a büntetést bűneiért.

S az egykori körjegyzőt szuronyos csendőrök kísérték be Pécsre, hol a királyi ügyészségnél megállapították róla, hogy ő a körözött *Janovszky Gyula*, a ki másfélsztendeig bujkált az ország legkülönbözőbb részein a sikkasztás vádjára elől. S aztán értesítették letartóztatásáról az erzsébetvárosi törvényszék vizsgálóbíráját s az értesítés után őt magát is útnak indították, hogy átadják az ottani ügyészségnek.

És így másfél évi bujdosás után fegyveres örök között tette meg a nagy utat Pécsről a bérce Erdélybe, Küküllővármegyébe, Erzsébetvárosba az egykori körjegyző, hogy leszámoljanak vele bírái, a mely leszámolás elől ime hiába bujdosott oly nagy időn át, végre is utolérte az igazság keze.

Hirek.

Pécs, 1898. nov. 17.

Kritikus napok.

Hogy milyen időjárás lesz a jövő 1899-ik évben: mindenkit érdekel ez a kérdés. A gazdát, hogy tudja, mit remélhet. a fogyasztót, hogy már előre is busuljon, vagy bizalommal nézzen a jövő elé. Érdeklő a sétálókat a toalett szempontjából és érdeklő még azokat is, akiknek egyéb dolguk sincs, mint — az időjárással gondolni. A jó öreg Falb tudja ezt. Nem is késik jóslataival. Mint minden esztendőben, most is megjelent az ő könyve, amely felfedi előttünk a jövő időjárás titkait.

Nem kevesebb mint 23 kritikus nap lesz jövőre, vagyis olyan napok, a mikor — Falb teóriája szerint — különféle tényezőknek összecsapása légköri zavarokat okoz, földrengések és gázrobbanások híreivel tarkítja a nap eseményeit. Ilyen döntő tényezők pedig:

A holdnak a földhöz való közelsége; (perigaeum.)

A holdnak aequatori állása.

A napnak a földhöz való közelsége, (perihélium.)

A napnak aequatori állása.

Az új- és a teljes hold.

Nap- és holdfogyatkozás.

E tényezők különféle kombinációkban találkozhatnak és minél nagyobb a hatásuk, annál »kritikusabb« a kritikus nap. Ehhez képest három osztályba sorozza Falb az ő kritikus napjait. Az első osztályba 1899-ben nyolc nap esik, melyeknek rendje, fokozatok szerint a következő:

Augusztus 21.	Január 12.
Szeptember 19.	Október 18.
Február 10.	Julius 22.
Március 11.	Április 10.

A másodrendű kritikus napok száma 10 és pedig:

Junius 23.	Február 25.
Március 27.	November 3.
Április 25.	December 3.
Május 25.	Szeptember 5.
November 17.	Május 9.

Végül harmadrendű kritikus nap csak 5 van és pedig:

December 17.	Junius 8.
Január 26.	Julius 7.
Augusztus 6.	

Lássuk most már az időjárást.

Január hó első harmadában sok hó lesz és nem ép alacsony hőfok; a második harmadban kevés lesz a csapadék, de annál hidegebb; a harmadik harmadban kevés hó és igen alacsony hőfok.

Februárban az időjárás nem mutat semmi érdekeset.

Március végére árvízveszedelmeket és zivatarokat jósol Falb.

Áprilisban sok hó lesz, sok zivatar, sok csapadék.

Május utolsó harmadában sok hó (örülhetnek a csunya lányok.)

Juniusban sok csapadék, zivatar, felhőszakadás, árvizek, esetleg még hóesés is!

Hát bizony ez a félesztendő kevés vizgaztalást nyújt Falb szerint. No majd elvárják, mi teljesebb belőle.

Napirend 1898. november hó 18-án.

Naptár: péntek, nov. 18. — Róm. kath.: Odó — Prot.: Odó. — Görög-kel.: (nov. 6) Pál. — Zsidó: Kiszlev 4. — Nap két 6 óra 54 perckor; nyugszik 4 óra 3 perckor. — Hold két 11 óra 18 perckor délelőtt; nyugszik 8 óra 43 perckor este.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, ködös, enyhe idő várható.

Színház: »Gésák, vagy: Egy japáni theaház története«, operett, itt először.

— (Személyi hir.) *Fejérváry Imre* báró dr. főispán tegnap Siklósra utazott *Krasznay Mihály* járási főszolgabíró hivatalának megvizsgálata céljából.

— (Halálozások.) *Sándorffy Adoltné*, szül. *Nagy Paula*, életének 52-ik, boldog házasságának 27-ik évében, ma reggel meghalt. Holttestét holnap (pénteken) délután 3 órakor szentelik be a Jókai-tér 9. szám alatti házban s a beszentelés után Pancsovára fogják szállítani s az ottani családi sírboltban temetik el. Halálát férjén kívül testvérei és nagyszámu rokonság gyászolja. — Ma reggel 7 órakor hunyt el *Pécsett Katics Mátyásné*, szül. *Deák Róza* 74 éves korában. Temetése f. hó 19-én délután 1/4 órakor lesz a *Kossuth Lajos-utca* 30-ik szám alatti házból a budai külvárosi temetőbe. Az engesztelő szent mise áldozat f. hó 19-én reggeli 1/8 órakor tartatik a belvárosi plébánia templomban.

— (El nem fogadott kinevezés.) *Dr. Fejérváry Imre* báró főispán a megüresedett városi osztálymérnöki állásra *Scheer Simon* okleveles mérnök, budapesti lakost nevezte ki. *Scheer Simon* azonban a kinevezést nem fogadta el, s írásilag értesítette a főispánt, hogy az állást nem tölti be. Ennek folytán a főispán *Scheer Simon* kinevezését hatályon kívül helyezte. Az osztálymérnöki állás betöltése egyelőre függőben marad.

— (A vaiszló-vejti út átvétele.) *Lapunk* tegnap esti számában már adtunk hírt olvasóinknak arról, hogy *Triaxler Károly* alispán, *Koszits Kamill* főjegyző és *Kovácsffy Kálmán* főmérnök a vaiszló-vejti országút átvétele végett *Vaiszlóba* utaztak. Tegnap délelőtt történt meg az új országút közigazgatási bejárása és hivatalos átvétele, melyen az alispánon és főjegyzőn kívül, a káptalani uradalom részéről *Szeifricz István* kanonok és *Krasznay Mihály* siklói járási főszolgabíró is vett részt. Az utátvétel után *Daróci-Halmi* pusztán diszebed volt. *Triaxler Károly* alispán *Vaiszlóról* *Siklósra* utazott, ahol a főispánnal a járási főszolgabírói hivatalvizsgálatát végzi.

— (Pályázat.) A kaposvári törvényszéknél egy aljegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a törvényszék elnökségéhez.

— (A zsidók hazafisága.) *Jagits József* orsz. képviselőtől vettük a következő levelet: »Igen tisztelt Szerkesztő Úr! Több fővárosi kormánypárti lap, s a »Pécsi Napló« is november 15-iki száma országgyűlési tárgyalásokra vonatkozó tudósításában azt állítja felőlem, hogy hétfői parlamenti beszédemben a zsidókról azt a kijelentést tettem, hogy ők nem hazafiságból szavaztak a kormánypártra. Miután beszédem illetően elferdítése félreértésekre szolgáltat alkalmat, kijelentem, hogy az a tudósítás valótlan. Én *Tisza István* grófnak, a ki a nemzeti pártnak a kath. papsággal és a néppárttal való szövetkezését vetette szemére, a gyorsírói feljegyzések szerint szó-ról-szóra a következőket mondtam: »Azt gondolja a t. túloldal, hogy a zsidók javarésze azért szavazott önökkel, mert ez politikai meggyőződése? Ha azt hiszi, téved. A zsidóság legnagyobb része abból a téves feltételezésből si-mogatja és támogatja önöket, mert azt véli és tévesen véli, hogy az ő faji és felekezeti jogainak nem a törvények és törvényes intéz-

mények, hanem a kormány efemer hatalma képezi biztosítékát.« Miután én a zsidók hazafiságát soha kétségbe nem vontam, s azt politikai pártállásokkal beszédemben sem hoztam összefüggésbe: kérem t. szerkesztő urat, hogy ezt a helyesbitést becses lapjában is megtenni sziveskedjék. Bpest, 1898. nov. 16. Öszinte tisztelője *Jagits József*, orsz. képvis.

— (Megkerült a puska.) *Mihálovits Pál*, pécsi vasuti őrtől, hónapokkal ez előtt ellopott valaki egy kétesövű puskát. A káros feljelentésére megindított nyomozás nem vezetett akkor eredményre, de most mégis kiderült, hogy a puskát ki lopta el. Sőt maga az ellopott puska is megkerült, a mennyiben a tettesnél, *Gáspár József* nagybicsérdi lakosnál meg is találták. A kiderült lopás ügye most a bíróságnál van.

— (Véres bucsu.) *Döbröközön* bucsut tartottak a legutóbbi vasárnap. A bucsumulatság persze kora délutántól késő éjjig tartott, sőt belenyúlt a következő napba is. Mulattak a legények a *Heller Samu* kocsmájában, a hol legvirágosabb kedve *Vince Gáspárnak* volt. Azonban megirigyelte tőle a jókedvét *Szél Pál* és addig kötözködött vele, míg egymásba gabajodtak. *Szél Pál* a felharagított legény ellen egy sörös pohárral védelmezte magát s a verekezés közben úgy fejbe találta kölöntani, hogy *Vince* véres fővel rogyott össze. A véresvégű bucsú folytatása majd a bíróság előtt fog lejátszódni.

— (Térzene.) A 44-ik gyalogezred zenekara vasárnap délelőtt fél 12-től, fél 1-ig a színház előtt sétahangversenyt tart a következő műsorról: 1. *Kranitz-induló* *Frycagtól*. 2. »Pique Dame« operette ouvertureje *Suppétől*. 3. *Suspizel-keringő* *Ivanovicstól*. 4. *Esküjelenet* a »Hugenották« című operából. *Mayerbertől*. 5. *Bánk Bán* ábránd *Erkeltől*. 6. »Parforce« gyorspolka *Flossmanntól*.

— (Esküvő.) *Máthievics István* államvasuti vasesztergályos, ma délután fél négy órakor tartotta egybekelését *Egry Mariával*, néhai *Egry Dávid*, volt államvasuti főkalauz leányával. Tanuk voltak *Ratkovics Károly*, vállalkozó és *Koller Gáspár*, iparos. Az új pár az anyakönyvvezető elől a székesegyházba vonult hosszú kocsisorban a nász néppel együtt, hol frigyüket egyháziilag is megáldatták.

— (Papszentelés.) *Szákovics Ottó* és *Moyzis Imre* papjelölteket szombaton reggel 7 órakor szenteli fel áldozárokká a székesegyházban a megyéspüspök.

— (Megugrott tolvajok.) *Kovács (Pelo) Mihály*, németbolyi és *Sárközi (Kelemen) Pál*, ellendi illetőségű kőborcigányok több lopást követtek el a pécsi járásban s a büntetés elől természetesen megugrottak. Büntőrsaik is voltak, akik kézrekerülvén, a megindított vizsgálat során a lopások elkövetését egészen rájuk kenték. Most hát a két megugrott cigánynak körözését rendelte el a pécsi királyi törvényszék, kiket ha valahol kézrekerithetnek, behozzák őket téli szállásra a kir. ügyészséghez.

— (Elkobzott gombák.) Miután a gombák idénye elmúlt, a hatóság szigoruan intézkedett a piacra hozott gombáknak elkobzása iránt, mert az egyébként élvezhető ugynevezett »Szent János« vagy édes gombák is az előrehaladt idény miatt szintén megbetegedést idézhetnek elő. A közönséget is figyelmeztet-

teti a rendőrség, hogy a kora reggeli órákban a piacvizsgálatot megelőzőleg ne vásároljon, ne hagyja magát egyes kofák által azon nyilatkozattal félrevezetni, hogy az árukat már hivatalosan megvizsgálták, mert a rendőrség a legkiterjedtebb intézkedéseket tette meg a gombák árusításának megakadályozása végett.

— **(Meglopott asszony.)** Kovács Istvánné högyészi lakosnőhöz a napokban valami enyveskező jómadár belopózván, ellopott az asszonytól egy csomó drága öltözetet. A károsult nő feljelentésére megindult a nyomozás és csakhamar eredményre is vezetett, mert a tolvajt elfogták *Cruszkó* Anna, pincehelyi lakosnő személyében, a kinél a lopott ruhák egyrészét meg is találták. Másik részükön már olcsó pénzért túladott, mire az igazságszolgáltatás kezeibe került.

— **(Utcai verekedés.)** Bircek János és Arnold Béla kőművesek *Kimpp* Ferenc házában voltak a napokban elfoglalva. Munka után egyik Zöldfa-utcai korcsmában berugtak. Munkaadójuk kint a Zöldfa-utcában találkozott a két becsipett kőművessel figyelmeztette őket, hogy menjenek haza, ne dülöngéljenek utca hosszat, azonban csakhamar kénytelen volt figyelmeztetéseit abban hagyni, mert a két kőműves oly fenyegető magaviseletet tanúsított, hogy *Kimpp* a megveréstől tartott. Bircek János és Arnold Béla aztán tovább mentek s a Kálvária-utcán valami fölött összeszólalkozva, egymást kezdték ütlegelni. A verekedésnek a rendőr vetett véget, ki a két kőművest bekísérte a városházára.

— **(Szénásy Hoffmann és Tsa)** mai számunkban közzétett hirdetésére felhívjuk t. olvasóink figyelmét.

— **(Folyik az oltás.)** Az újraoltások a város első tisztiorvosi kerületében befejeztetvén, most a második kerületben folynak. Az újraoltásokat itt *Ludvigh* Ferenc dr. végzi.

— **(Ujabb borhamisítási esetek.)** Az *Engel* J. fia bornagykereskedő cégnél tartott borvizsgálatok óta országra szóló szenzáció lett a borhamisítási ügyekből, s ehhez most újabb borhamisítási eset járult. Mint ugyanis Kolozsvárról a »Kel. Ért.«-nek jelentik, az ottani rendőrség a vendéglősöknél és korcsmárosoknál vagon és pince-számra kobozza el a hamisított borokat. Több esetben az eljárást a rendőrség maga a vendéglősöknek a kérésére indította meg, a kik a pécsi borhamisításról elterjedt hírek alapján gyanút tápláltak saját, de különben jóhiszeműleg vásárolt, pécsi eredetű boraik iránt. Egyik vendéglős 12, 14 és 16 krért pincébe szállított s ott átvett borait kérte megvizsgáltatni. Hétfőn nyolc hordó pécsi hort foglalt le a rendőrség. Kedden egyik előkelő vendéglős 18000 liter — szintén pécsi borára került a sor. S így tovább a rendőrség alig győzi a »finom 10—12 kros ó-borok« lefoglalását. Elvárják a kolozsváriak, hogy ez ügyben a rendőrség a legnagyobb szigorral tartja meg a vizsgálatot, sőt a mennyiben nagy a gyanu, hogy hasonló eredetű hamisítványokkal egész Erdély ei van árasztva, a vizsgálatot a vidéki hatóságok is a legszélesebb mederben megkezdik. (Hát azok, akik 10—12 kros »finom-óborokat« vesznek, azok nem ludasok a dologban?)

— **(Letartóztatott csavargónő.)** Tegnap este a rendőrség letartóztatta a vas-

pálya-utcán *Rogotschan* Anna verőcei illetőségű foglalkozás nélküli csavargónőt, akit ma reggel illetőségi helyére toloncoltattak.

— **(Öngyilkos házaspár.)** Belgrádban öngyilkosságot követett el egy magyar ügyvéd, *Asztalos* János, előbb közös elhatározással megölvén hitvesét is, ki vele osztotta meg hosszú évek keserveit. A tragikus sorsu ember nejével, *Náray* Katalinnal együtt, Pécsre való volt. Részt vett a szabadságharcban, azután idegenbe menekült. Évekig lakott Konstantinápolyban, 1867-ben pedig Belgrádba költözött, hol szép vagyont gyűjtött, de utóbb több vállalatba fogott, a melyek egytől-egyig igen rosszul sikerültek. Elveszett az egész vagyona, annál is inkább, mert kölcsönadott pénzét sem bírta behajtani. Öreg napjaira anyagi gondokkal kellett küzdenie, vagyonából csak a háza maradt meg, de már ezt is veszedelem fenyegette. *Asztalos* ugyanis pörösködött egyik rokonával. A pört elvesztette és attól félt, hogy háza is dobra kerül. — Ezt a szégyent nem tudtam volna túlélni — írja hátrahagyott levelében. Az öngyilkosságot — mint levelezőnk írja — nem vette észre senki. A szomszédok nem hallották a pisztoly-durrantást, csak másnap tudták meg a szomorú eseményt, a mikor az *Asztalos*-házba ellátogattak. Az egyik szobában ott feküdt a két halott. Mellettük nyöszörögve gubbaszkodott kedves állatjuk: egy kis majom, melyet még Konstantinápolyból hozott magával az öreg emigráns. A hűséges állatot csak nagynehezen tudták a holt gazdája mellől eltávolítani.

— **(Tessék szoptatni!)** Ez a föl-szólítás, természetesen, nem szól mindenkinek. Vannak emberek, akik nem tehetnek neki eleget, ezek a férfiak. És vannak olyanok, akik nem akarnak neki eleget tenni: ezek az asszonyok. A föl-szólítás csakis ezeknek szól és *Heubner* berlini egyetemi profeszortól származik. Fölolvasást tartott a szopós gyermekek táplálásáról s ebben mondotta ki, hogy az anya minden körülmény közt szoptassa a gyermekét. A szoptatás kötelessége ellen általában nincs kifogásnak helye. Még az idegesség és vérszegénység sem ok rá, hogy az anya ne szoptassa a gyermekét. Sőt épen bizonyos, hogy sok anya mindjárt nem volna sem ideges, sem vérszegény, ha teljesítené ezt a »szent és poetikus kötelességet.« Amiből majdnem az következik, hogy az olyan nő, aki ideges vagy vérszegény, törekedjék arra a lehetőségre szert tenni, hogy gyermeket szoptasson. Ha van természetes gyógyítómód, akkor ez a legtermészetesebb. És olyan, amely hamarosan népszerűvé lehet.

— **(Tüzek.)** Varasdon kigyuladt a minap *Genzler* Ádám és *Neumann* Bertalan portáján egy kazal szalma. Mire a tüzet észrevették, az a nagy szélben átcsapott *Schmidt* Kristóf pajtájára is és azt is elpusztította. A kár 760 forintot tesz ki. — Turonyban özv. *Pátkai* Mihályné *Szabó* Zsófia, temesmegyei dettai lakosnőnek egy háza kigyuladt. A házban *Ládzi* János volt a lakó, kinek a padlásra felrakott ingósága is a tűz martalékává lett, de az összes kár mégis csak másfélszáz forintot tesz ki. — Geresden *Krickler* György istállója égett le; Kapos-Szekcsőn *Molnár* József présháza; Beremenden pedig *Vuisics* Lázó háza lett a tűz martalékává. Hogy mindeme-

tüzek miből keletkeztek, azt a vizsgálatnak nem sikerült megállapítania.

— **(Fecsegő gyermek.)** A sétaterén két szép gyermek játszik. A nagyobbik lehet kilenc éves és lány, a kisebb alig hat esztendő — fiú. Öreg ur sétál arra, s beszédbe ereszkedik velök:

— Testvérek?

Mariska: igen.

— Kinek a gyermekei?

Pistike: A mamáé.

— Hát a papáé nem?

Pistike: Nem.

Mariska: De igen, kérem; csak hogy a papa nem lakik nálunk.

— Hát?

Mariska: A mama elköltözött tőle és minket is elhozott.

Pistike: Mert én is sirtam és nem akartam ott maradni a nevelőnővel, ha a mama elmegy.

— Hát a nevelőnő ott van?

Mariska: Ott.

— És a mama miért ment el a papától?

Pistike: Mert kis babája született.

— A mamának?

Mariska: Ej, de hogy! A papának!

Művészet, irodalom.

☉ **Kikapós patikárius.** Gyér számu közönség nézte végig tegnap este ezt a vidám jelenetekben gazdag, négy felvonásos bohózatot, minek különben nem a darab iránti érdeklődés csekély volta az oka, hanem az, hogy színházi publikumunk legnagyobb része a tegnap délutánt is a színházban töltötte a *Verdi* Requiem főpróbáján. A tegnap esti előadás azonban még ezt a csekély számu közönséget sem érdemelte meg, olyan vontatottan, kedvetlenül játszottak színészeink. A kikapós patikárius szerepét *Andorffy* játszotta. *Andorffynak* méltán megtehetjük azt a szemrehányást, hogy ő egyik szélsőségből a másikba esik. Némely előadáson vidám tulzások és rögtönzéseivel szinte elriasztja a közönséget, míg tegnap valóságos drámai hangulattal játszotta meg *Faurageott* komikus szerepét. *Andorffyné* volt ez estén az egyedüli, aki élvezhető produkált *Leonide* szerepében, annyi természetességgel annyi közvetlenséggel adta a szenvedélyes francia menyecskét, hogy nyílt színen is megtapsolták. Ezzel aztán véget is ért a tapsok sorozata. A mi kevés hangulat még észlelhető volt a nézőtéren, azt csupán a darab ötletes komikuma okozta. Dicséretet érdemel még *Bognár* János, ki *Bertinet* patikárius szerepében eléggé jó volt. *Paulettet* *Szohner* Olga, *Ferdinándot* *Balla* Kálmán játszotta. Hogy *H. Körösi* Juci (Brigitte szobaleány) honnan vette Franciaországban a *dorozsmai* dialektust, azt valóban nem tudjuk.

Nem mulaszthatjuk el, hogy e helyen egy igen furcsa körülményre fel ne hívjuk a direktor figyelmét. Annak idején színházi körökben valóságos mozgalom indult meg az iránt, hogy hölgyek kalap nélkül sziveskedjenek megjelenni a nézőtéren. Hát ez rendjén is van így, mert bizony kellemetlen a körszéklátogatókra nézve, ha a színpad helyett női kalapkiállást látnak. Azonban, ha már a közönség alávettette ma-

gát a hölgykalaphólykottnak, akkor a direktor ur is figyelmeztethetné szinpadi hölgyeit, hogy a nézőtérén kalap nélkül jelenjenek meg. A tegnapi esti előadáson is ott diszelgett a körszéken egy karhölgyecske — feltett kalappal!

(—csi—ő).

Törvénykezés.

§ **Sikkasztó házaló.** *Schiffer* József jelenleg Szerajevóban a 10-ik huszárezrednél szolgáló katona, annak idején szabósegéd, az idén májusban *Vollák* Géza házalónak átadta ezüst óráját, hogy azt hat forintért adja el. *Vollák* elfogadta az órát, sőt azt mondta, hogy tud is már reá vevőt. Az idő mulott, de *Vollák* sem a pénzt, sem az órát nem adta vissza *Schiffer*nek, ki a házaló ellen sikkasztás miatt megtette a följelentést. *Vollák* a vizsgálóbíró előtt beismerte, hogy az órát eladás végett kapta *Schiffer*től, azonban azzal védekezett, hogy ő annak idején jogerősen elítéltetvén, egy hónapot fogságban töltött, mely idő alatt *Schiffer* a katonasághoz vonult be. Ő az órát annak idején *Schiffer* József volt gazdája, *Reinisch* Antalnak adta át. A tegnapi tartott végtárgyalás alkalmával akként akarta a vizsgálóbíró előtt tett vallomását módosítani, hogy ő a kérdéses órát megvette s nem tovább eladás céljából kapta. Ez azonban mit sem használt, mert *Heinz* István korcsmáros, kinél *Vollák* az órát elzálogosította 1 frt 80 krajcárért és *Reinisch* Antal szabó mester terhelő

vallomása alapján, a kir. törvényszék *Vollák*nak a vizsgálóbíró előtt tett vallomását fogadta el az itélkezés alapjául, *Vollák* Gézát a sikkasztás büntetlében mondván ki bűnösnek, hét havi börtön és 3 évi hivatalvesztésre ítélte. A kir. törvényszék a csekély összeg dacára azért minősítette a bűncselekményt büntetlenné, mert *Vollák* már két ízben volt sikkasztásért elítélve s a legutóbbi büntetésének kitöltése óta a törvényszerinti tíz év még nem telt el.

§ **Megszüntetett végtárgyalás.** Ifj. *Horváth* János patacsi lakos f. é. augusztus hó 5-én, szóváltás közben, édes anyja, *Horváth* Jánosné *Tököly* Rózát egy vasvilla-nyéllal homlokra tűzte ki a kir. törvényszék az ez ügybeni végtárgyalást, mely azonban nem lett megtartva, mert az édes anyja a gyermeki köteles tiszteletéről megfedkezett fiának megbocsátott s a följelentést visszavonta.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése november 17-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A mai ülésen a napirend előtt *Kossuth* Ferenc *Bánffy* multkori állításával szembe állítja *Krieghammer* közös hadügyminiszter kommentárját, mely *Bánffy*t meghazudtolja a *Hentzi*-szobor ügyében.

— Szégyen! Gyalázat! hallatszik balról. *Kossuth* Ferenc kérdi a miniszterelnö-

köt, hogy tudta nélkül történt-e a dolog, vagy elvállalja érte a felelősséget?

Kubik Béla: Letagad mindent!

Bánffy Dezső báró: Fenntartom az Armeeblattra vonatkozólag tett nyilatkozatomat. Az Armeeblatthoz való viszony egyáltalán nem áll fenn. Egyelőre többet nem mondok.

Eötvös Károly sajnálja, hogy a kormányelnöki székben ilyen felfogás uralkodik. Ez arculcsapása a nemzetnek. A fátyolt, melyet a multra borítottunk, újra feltépik. Az ifjúságot arra akarják tanítani, hogy ne a hazáját szeresse, hanem az esküszegő *Hentzi* lesz a mintaképe. Kérdi, hogy a kormány tudtával történt-e a dolog.

Rátkay László: Ha nem kapunk elégtételt, martirjaink sirján kikelt fű megtanítja a népet, hogy maga vegyen elégtételt.

Viharos éljenzés követte e kijelentést.

Hentaller Lajos, *Bartha* Ödön és *Boda* Vilmos után *Pichler* Győző kijelenti, hogy a mely napon átszállítják *Hentzi* szobrát, vér fog folyni az utcán.

Barabás Béla gyönyörű beszédben mondja, hogy a mostoha apa arra kényszeríti a fiát hogy apja gyilkosának az arcképét megcsókolja. Beszédét így végzi:

— Megvetem a fekete szobrot, de azt is megvetem, ki uj helyére állíttatja: *Bánffy*! Viharos taps követte szavait.

Szilágyi Dezső elnök rendre akarja utasítani a szónokot, de az ellenzék negyedóráig tapsol s nem engedi szóhoz jutni. Végre rendretasítja a szónokot a fentebbi kifejezésért.

V. 2
2
3
:
V. 1
2
2
III. 2
2
:
:
:
:
2
2
2
2
V. 29
29
29
III. 28
28
28
28
V. 2
3
:
:
III.
Be
II.

— Mi is megvetjük! hangzik erre a kiáltás.

Szilágyi Dezső: Inkább itt hagyom az elnöki széket, ha gúnyt üznek szavaimból.

— Nem üzünk gúnyt! kiáltják erre. Éljen az elnök! Veszsen Bánffy!

Kubik Béla és *Olay Lajos* beszédei után *Fejérváry Géza* báró honvédelmi miniszter az ellenzék viharos közbeszólásai között magyarázta Hentzi eljárását.

— A rájkszrában beszéljen! kiáltják feléje.

Bartha Miklós közbeszól: Az ur a nemzet minisztere?!

Fejérváry Géza kijelenti, hogy nem helyesli egészen *Krieghammer* fogalmazását, de nincs benne semmi sértő.

Az ő beszéde után sok személyes felszólalás volt még. Majd áttértek a napirendre; az *Órley Kálmán* indítványa feletti szavazásra.

TÁVIRATOK

— **A király Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ő felsége ma reggel Gödöllőről Budapestre érkezett.

— **Az európai hatalmak Kinában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A londoni „Times“-nek jelentik *Vey-Hay-Vey*ből tegnapi kelettel, hogy az ottani britt hajóhad nem marad együtt. Az angolok nem tettek semmit ennek a helynek a megerősítésére, jóllehet már hat

hónappal ezelőtt foglalták el. A flottának ott nincs kellő támasza. Viszont az oroszok *Port-Arthurban* nagy tevékenységet fejtenek ki s éjjel-nappal dolgoznak az erődítések újból való fölépítésén és ágyuk föllállításán.

KIR. TÁBLAI ÉRTESITŐ.

1898. évi november hó 14-én s köv. napjain elintézett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: **hh.** == helyben hagyva, **mv.** == megváltoztatva, **rmv.** == részben megváltoztatva, **fo.** == feloldva, **rend.** == rendkívényileg vissza, **ms.** == megsemmisítve, **rms.** == részben megsemmisítve, **vu.** == visszautasítva, **hna.** == hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Püch Antal.*

- V. 2328. Hegedüs László s t. — Pukman József s t. 7150 frt. — hh.
2666. Pajnády Román örökösei — Bubreg Róza s t. zjogok törl. — hh.
2742. Lancsuk község birtokosai tagosítás. — fo.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 2025. Bosnyák Stipó — Magasics András szerződ. betölt. — rmv.
2028. ifj. Szőke János — Szőke Péter 600 forint. — mv.
2359. ifj. Biró József — Zsolnai Erzse házass. felb. — mv.
2360. Bognár Zsuzsanna — Kis Pál János házasság felb. — fo.
2465. Molnár Anna — Molnár Sándor házass. felb. — hh.
2468. Polt Erzsébet — Gang Ádám — mv.
III. 2698. Kotnyek Mari — Kotnyek János s t. végr. — hh.
2775. Hordós Pál s t. — Milec János végr. — rend.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 2310. Haas-Deutsch cég — Heimler Sándor 3665 frt 89 kr. — mv.
2319. Ábrahám József és János — özv. Ábrahám Andrásné zjog. törl. — hh.
2320. Tóth József — Békás Ferencné vagyoni köz. mszunt. — rmv.
III. 2749. Krausz Adolf — Singer Pál kiel. végr. — hh.
2761. Kisbér-fűzitői egyesület — Tauszig Ignác végr. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula*

- V. 2218. Kurc Ferenc s t. — Folk Mihály öröks. — mv.
2234. Kühnel Gizella — Molnár Sándor 2222 frt 36 1/2 kr. — rend.
2239. Máté Anna — Kovács József s n. öröks. — hh.
2289. Löwinger Mór — Szamek Ida számad. — rmv.

Előadó: *Graff Károly.*

- V. 2439. Gyulai Mihály — özv. Molnár Józsefné ing. t. j. — hh.
III. 2585. Petrov György s t. — özv. Jakobenov Vaszóné s t. ellentmond. — rend.
2602. Gróf Nitzky Ferenc — Teplánszky Armin zjog. törl. — rend.
2617. Dobszay Róza — Ekmann József s n. végr. — rend.
2618. Neubauer Gyula — Dr. Matisz Dezső — mv.
2621. Csima János s t. — Zsalszkovits György — mv.
2622. Huber Antal — Bernhard János s n. t. j. bek. — mv.
2623. Kuh Lipót — Wimer József zjog. bek. — mv.
2624. Glaser Eliás — Kramer Rezső végr. — hna.
2628. Simonfay János — Simon Mihály zjog. bek. — hh.
2633. Tóth János — Szabó Imre s t. tlkv. kiig. — rend.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 2577. Baranyamegye gyámpénztára s t. — Schrempf István végr. — rmv.
2586. Franycs Vaszóné — Tomics Irma végr. — ms.
2606. Pollák testvérek — Büchler Róza végr. — hh.

tegy
terdi
adás
gel
vet-
iká-
nak
rást,
Né-
zéz-
nap
neg
volt
zált
gel
yes
eg-
sok
ető
tes
nég
pé-
ga,
H.
ette
aszt
egy
di-
ik-
nt,
eg-
gy,
ra
it-
a-

8656. sz.
11kv. 1898.

Árverési hirdetemény.

A pécsváradi kir. jbiróság, mint tkvi há-
óság közhírré teszi, hogy a Németbolyi Köl-
csönös Segélyző Egylet mint szövetkezet végre-
hajtatónak Ulrich Györgyné Linczab Katalin,
továbbá Fűrész József, mint kk. Linczab Her-
min és Anna gyámja, Standacher Katalin ugyis
mint kk. Standacher Magdolna gyámja kémé-
ndi, özv. Linczab Albatné Petz Margit németbolyi
lakosok végrehajtást szenvedők elleni 200 frt
tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyé-
ben, a pécsváradi kir. jbiróság területén Kém-
énd és Monyoród község határában levő a
kémé-ndi 12. beté-
tbeli I. 1, 2. sorsz. 3739/1,
3740/1. hr. sz. urbéri birtokra 8 frt. becsár-
ban, az u. a. beté-
tbeli II. 1, 2 sorsz. 3739/2,
3740/2 hr. sz. urbéri birtokra 8 frt. becsár-
ban, az u. a. beté-
tbeli † 376 hr. sz. présházra 30 frt.
becsár-
ban, az u. a. beté-
tbeli † 3864 hr. sz.
szántóra 75 frt, becsár-
ban, továbbá a kémé-
ndi 13. beté-
tbeli I. 1. 2 sorsz. 2803 és 2824 hr.
sz. urbéri birtokra 227 frt. becsár-
ban, végül
a monyoródi 270. beté-
tbeli † 2077 hrsz. szől-
lőre 684 frt becsár-
ban mint kikiáltási árban
az árverést elrendelte és hogy a fentebb meg-
jelölt ingatlanok az 1898. évi november hó
22-ik napján még pedig a kémé-
ndi ingatlanokra nézve d. e. 10 órakor Kémé-
nden, a monyo-
ródi ingatlanokra nézve d. u. 2. órakor Mo-
nyoródon — mindakét helyen a biró laká-
sán megtartandó nyilvános árverésen a meg-
állapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.
Árverezni szándéko-
zók tartoznak az in-
gatlank becsár-
ának 10%-át készpénzben, vagy
az 1881. évi november hó 21-én 3333. sz. a.
kelt igazságügyiminiszteri rendelet 8. §. a. ki-
jelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött
kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. te-
z. 170.
§-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál
előlegesen elhelyezésről kiállított szabályszerű el-
ismervényt átszolgáltatni.

Pécsváradon, 1898. évi augusztus hó
24-én. A kir. jbiróság mint tkvi. hatóság.

Szikrai Odó kir. aljbiró helyett:

Schill,

kir. járásbiró.

14395. szám.

Tkv. 1898.

HIRDETMÉNY.

Szent-Gál községnek telekkönyvi beté-
tei az 1886 évi XXIX, az 1889:
XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t. cikk értelmében elkészítettvén és a nyilvános-
ságnak átadatván ez az azal a felszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alap-
ján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik
§-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában
foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és
az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvény-
telenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig a kik vala-
mely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889 évi.
XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e
végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1899. évi május**
hó 20-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be,
mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset
annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrá,
nyára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak
eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6.
§-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának be-
jegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat
hónap alatt, vagyis az **1899. évi május hó 20-ik napjáig bezáró-
lag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható
záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

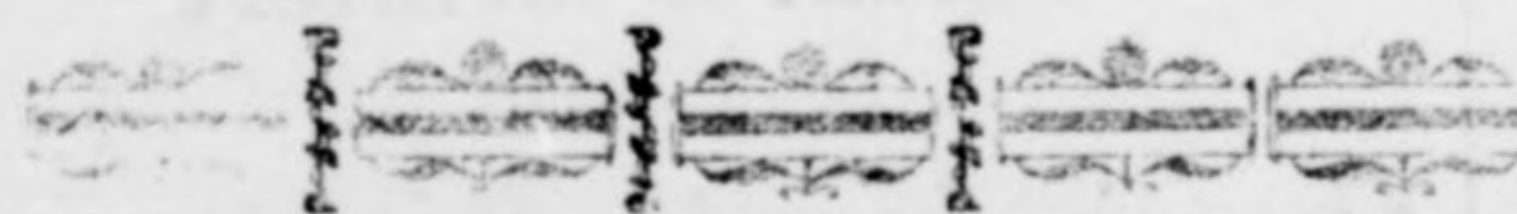
3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a
betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve
vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz.
16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalá-
sukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis
az **1899. évi május hó 20-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert
ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartal-
mát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jo-
gokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére ki-
küldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz
egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyuj-
tanak az eredetiket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsi kir. tszék, mint tkvi hatóság 1898. évi november hó 5-ik napján.

Bogyay Pongrác

kir. tszéki biró.

Nagy karácsonyi és ujévi selyemáru eladás SZÉNÁSY, HOFFMANN és TÁRSA

lyoni és párisi selyemkelme különlegességek áruházában

BUDAPEST, IV. ker., Bécsi-utca 4. szám.

Kezdődik november 15-én és tart december végéig.

A többek között a következő áruk kerülnek eladásra, u. m.:
Tiszta selyem foulard, méterje 45 kr. és feljebb. Mintázott
fekete selyemkelmék, garantirozott tiszta selyem, egész ruhákra
alkalmas, méterje 70, 85 kr. és feljebb. Bengalin, szép divat-
színekben, méterje 95 kr. Taffetas, kockás és esikos, garanti-
rozott tiszta selyem, méterje 85 kr. stb. stb.

A fenti szabott árak nov. 15-től december végéig érvényesek. Cégünk-
nél a túlbecslés teljesen
ki van zárva, mivel az árak minden egyes cikken számokban láthatók.

Mintákkal kívánatra vidékre készséggel szolgálunk.